

CENY ODLIŻEN:

Ze wstern milimetrów przed tekstem 25 groszy, za tekstem 1 adreślano 25 groszy, za tekstem 10 groszy. Drobnie odliczenia po 3-8 groszy za wyraz. Najmiej 80 groszy. Tłusty drukiem podwójnie. Zagraniczne 100 proc. drożej.

W numerach świętecznych i niedzielnych ceny o 25 proc. droższe. Za terminowy druk ogłoszeń administracja nie odpowiada.

Każda nowa podrywka obowiązuje int wszystkie przyjęte ogłoszenia do zmiany cen bez urzędowego zawiadomienia.

ISKRA

Dziennik polityczny, społeczny, gospodarczy i literacki.

Średnicę: REDAKCJA: Piłsudskiego 4, Telefon 54. AKADEMIA: Tychańskiego 3, Tel. 72. — Bedzin, Malachowskiego 7. — Dąbrowa, Sobieskiego 6, tel. 125. — Zawiercie, 3 Maja 27.

WYDAWCA: „Kurier Zachodni” S. A.

Redaktor: Tadeusz Opłota.

AUTOBUSY wszechświatowej francuskiej fabryki „ROCHET-SCHNEIDER“, Lyon SAMOCHODY w wykonaniu luksusowej fabryki „DELAHAYE“, Paryż TAKSOMETRY dla dorozek samochodowych nadeszły i na dogodnych warunkach dostępcza:

Przedstawicielstwo i Biuro sprzedaży 5086

EDMUND MOSZKOWSKI

Sosnowiec, ulica Dęblńska nr. 7, Telefon nr. 133.

uruchomione wyłącznie komunikacje autobusami marki „Rochet Schneider“ i „Delahaye“ w Białymstoku Lublinie, Kaliszu, Krakowie i Zakopnem.

!!! UDZIELAMY DŁUGOTERMINOWYCH KREDYTÓW !!!

Depesza marszałka Petain'a.

WARSZAWA, 8 8 (Pat.) Minister spraw wojskowych gen. dyw. Sikorski otrzymał wczoraj od generalnego inspektora armii francuskiej marszałka Petain'a następującą depeszę: „W momencie wyjazdu do przedstawiela Fracji na mawian polskie uważam za swój obowiązek wyrazić osobście Panu moją najszerszy żal z powodu niemożności skorzystania z Pańskiego tak serdecznego zaproszenia, gdyż zatrzymuję mnie tutaj sprawy Marok. General Gouard powierzył Panu, jakoby innym członkom rządu polskiego, moje wyrazy szczerzej podziękij jak również życzenia, które składam dla waszej pięknej armii, której postępy wyzskolenia i zwyciężenie bojowe byłoby mi nadzwyczajnie miło podziwiać.“

Minister Sikorski w wygalanej natychmiast telegraficznie odpowiedź, dziękując p. marszałkowi za miłe słowa, zawarte w depeszy powyższej, wyraził serdeczny żal, że sprawy marokańskie nie pozwoliły przybyć obecnie marszałkowi do armii polskiej, która pragnęłaby pozdrówić w imię zwycięskiego wojska wielkiej armii sprzymierzonej z czasów wojny światowej. Minister Sikorski wyraził za razem nadzieję, że przybycie marszałka Petaina do Polski będzie możliwe w najbliższej przyszłości.

Przed spótkaniem Branda z Chamberlainem.

BERLIN, 8 8. (A.W.) W tut. kołach politycznych oczekuje się z wielkiem zainteresowaniem spótkania Branda z Chamberlainem. Rząd niemiecki spodziewa się, iż wynikiem tego będzie odpowiedź Francji do Niemiec, której jednakże nie oczekuje się pierw, ale dopiero po udanu się parlamentu na ferie.

Ze strony niemieckiej nie będzie już potem żadnej odpowiedzi, gdyż oczekuje się ewentualnych obrad nad zwolnieniem konferencji w sprawie paktu, w której to konferencji Niemcy miałyby wziąć udział.

Nowy rząd w Gdańsku.

GDANSK, 8 8. (A.W.) Lista członków nowego rządu została już ostatecznie ustalona. Ze strony socjalistów udział w rządzie weźmą znany działacz socjalistyczny Gehl, jako wiceprez., dr. Kammitzer, red. Luops, Grünhagen, burmistrz Hamninger z Oruni i radca miejski z Sopotu Bötzel; z centrum: Zawadzki, handlarz wina Fuchs, adwokat Kerowski i przedstawiciel robotników Formel, z liberałów: radca pocztowy Förster, adwokat dr. Neumann, fabrykanci Lütk i Kupiec Siebelfeund.

Prasa należąca do koalicji podaje drogą tylko oświadczenie programowe nowego rządu. Prasa nacjonalistyczna, a przede wszystkim „Danziger Allgemeine“ okazuje niezadowolone z dojścia do

skutku nowej koalicji, a najbardziej razli ją udział socjalistów w rządzie i prorokuje z tego powodu Gdańskowi wiele strat.

Nie na rękę jest również dla nacjonalistów wiadomość przeprowadzono przez socjalistów w koalicji w sprawie reorganizacji policji.

„Danziger Neuste Nachrichten“ teoretycznie należąca do liberałów wyraża się o koalicji dość sceptycznie i oczekuje od nowego rządu czynów.

„Baltische Presse“ dochodzi do wniosku, że nowy rząd przychodził do steru w warunkach trudnych, musi bowiem naprawić wszystkie uchybienia poprzedniego rządu i skutki jego nieodpowiedzialnej polityki.

BURZLIWE POSIEDZENIE REICHSTAGU.

BERLIN, 8 8. (Pat.) W czasie dzisiejszego posiedzenia przy drugiem czytaniu projektu nowego dośrodo burzliwych scen w Reichstagu.

Juz na samym początku posiedzenia wstąpił wzwąw komunistki, do której przynależał i socjalistki.

Kiedy kanclerz się socjalistki, celem poparcia projektu, w ogólnej wzwąwie nie było słychać ani słowa.

Dopiero po pewnym czasie zdołał prezydent Reichstagu Loebie doprowadzić do porządku.

Kanclerz dr. Luther motywował konieczność wprowadzenia wysoki cel,

między innymi tem, że państwa zarówno stare, jak i nowopowstałe dądo do ubezpieczenia własnego przemysłu wysokiemi ciami.

W rokowańach handlowych z poszczególnemi państwami rząd musi posiadać pewną, opartą na uslawie platformę, na której się opiera, aby mógł tę zasadę przeprowadzić. Wzwąwie musi przede wszystkim pamiętać o zaspewnieniu prawa dla swych robotników.

Przemówienie kanclerza przerywano kilkakrotnie okrzykami.

W godzinach popołudniowych trwały w dalszym ciągu niepokoje.

Napad komitadziów.

BIALOGROD, 8 8. (Pat.) Wczoraj w nocy grupa 25 bułgarskich komitadziów pod przewodnictwem jednego bułgarskiego wojewody przekroczyła w okolicy Kavadze granicę jugosłowski i

napadła na terytorjum Jugosławji. Jugosłowiański oddział wojskowy otoczył bandę ze wszystkich stron i napastników wystrzelał.

Adres dla listów i depesz: „ISKRA“, Sosnowiec. Konto czekowe P. K. Q. Nr. 61333. Prenumerata wynosi: zł. 2 I odnowieniem miesięcznie: zł. 250. W Zagłębiu po za Sosnowcem, Będzinem i Dąbrową: zł. 250. Z przesyłką pocztową zł. 250. Zagranicą 4 zł.

Dr. medycyny Józef Hałacz powrócił I przyjmuje w chorobach wewnętrznych i skórnych codziennie od 3-7 godn. W niedziele i święta od 9-11 i od 6 godn. Będzin, Plac 3-go maja 4, i piętro. 4947-2.

Niesnaski w tonie centrum.

BERLIN, 8 8. (A.W.) Parlament przyjął wczoraj w rzeczeniu czytano całą ustawę podatkową. Przeciwno ustawie głosowali demokraci, socjaliści i Volkische i komunistki. Centrum ustąpiło za swego stanowiska i zrezygnowało się wzwąwie obniżić podatek obrotowy, ustalony w drugiem czytaniu na 1 i 1/4 w rzeczeniu na 1 proc. 1 października 1925.

W tonie centrum przyszło wzwąwie tego do ostrych sporów, gdyż skrzydło robotnicze nie chciało w żaden sposób pójść na ustępstwa chyba za cenę zwolnienia od cła najniebezpieczniejszych artykułów żywnościowych. Tarcie dośrodo punktu kulminacyjnego tak, że Luther zagroził nawet swoim ustąpieniem na wypadek nie dojścia do porozumienia.

Strajk urzędników bankowych.

PARYŻ, 8 8. (A. W.) Strajk urzędników bankowych rozszerza się w dalszym ciągu. Wczoraj urzędnicy Societe Generale uchwalili na tajnym zgromadzeniu przystąpić do strajku, jest ich około 700 Ponieważ bank ten jest jedynym, który dotąd nie brał udziału w strajku, przeto uchwała ta wywołała wielkie zaniepokojenie.

Nieprawdziwa wiadomość.

WARSZAWA, 8 8. (A. W.) Z okazji przeprowadzonego przed kilku dniami zamachu na złoły polski w niektórych organach prasę zjawia się wiadomość że w zamachu tym uczestniczył jeden z najpoważniejszych banków polskich, gnanowicie Bank Związku Spółek Zarobkowych. Rzecz o rzekomo w krytycznych dniach gdańskich wielkie sumy złotych po bardzo niskich kursach, czemu służył dowód panikę na rynku gdańskim.

Jestemsi upoważnieni do oświadczenia, że cała ta wiadomość jest od początku do końca fałszywa, że w krytycznym okresie Bank Związku nie sprzeczał wcale złotych polskich na rynku gdańskim i że Bank Związku Spółek Zarobkowych poczynał kroki, w celu ujawnienia źródła fałszywej i złośliwej insynuacji.

Sensacyjny wynalazek.

BERLIN, 8 8. (Pat.) Pisma donoszą o sensacyjnym wynalazku, dokonanyim przez profesora radcę tajnego Duissendorfa.

Głos optanta.

Vorwärts" s-5-go b.m. zamieszcza list jednego z optantów niemieckich, przebywającego obecnie w obwodzie w Pile, który bardzo ostro protestuje przeciwko sposobowi w jaki wyszukują sprawę optantów da swoich celów politycznych nacjonalistycznej Niemcy. Czytamy tam:

Czyż ci ludzie zapomnieli o wszystkim, cośmy w ciągu ostatnich lat przetrzymali w wachodzie? Któż to wzięło, że dziś Niemcy w dawnych Prusach Zachodnich muszą porzucić domy i ziemię? Przegrana wojna nieczy na nas, obojędność, o tem wiemy bardzo dobrze. Oblakanie dawnej kasty panującej winno jest w rzeczywistości naszą niedolę. Te kasty, która sztucznie hodowała polski imperializm, która w swem politycznym postępcie myślała zawsze, że można złożyć i utrzymywać pod koutem pruskiej junkrów sztucznie wydumczone „Królestwo Polakie", która poważała, podjadała wiecie nas, dawała polskim niemieckim wojskom posiłkowych w wojnie światowej. Śmieja się jeszcze dziś po całej Polsce z „Eriassow" wydawanych przez „Generalgouvernement Warszbau" i „Ober-ost". Nie zapominano jeszcze dotąd komentować etapowych i sądowniczych Sądów niemieckich i cieżciw nam Niemcom i stąd wydalenie ostatnich optantów, jako skłótwione za te czasy, gdyż niemiecy generalnie posiali tu nienawiść i zemetę, dzięki swej bucie i manji wielkości. Tak patrzyliśmy na polozenie my, uchodzący z Polski. Niech nam się nie wydaje, że dajemy pokój i czcimy białoczerwoni chobotwiarni i „patryotyzmem" uroczyściejmi powitalnemi. Wiemy, że ci panowie zadają sobie ten trud nie ze względu na nas, ale dla swego politycznego interesu i wypraszają sobie, aby w naszym imieniu zapoczątkować i wykonać się i prowadzić telegramy wprowadzone nowy niepokój na wschodzie...

Tak pisze Niemiec i to Niemiec świezo „wypędzony" z Polski, który jednak ma oczy otwarte i widzi jasno, kto tu i kiedy władcwie zawlaził i kto zmuszał się do opuszczenia kraju, stał się to jeszcze większe zdanie niepokoju między Polską a Niemcami.

Wykręty niemieckie w sprawie złotego.

Berlińska nacjonalistyczna „Deutsche Allgemeine Zeitung" zamieszcza w wydaniu z dnia 5 b.m. rozmowę z p. Franz Ulligiem, wiceprezesa niemieckiego banku niemieckich, mianowicie „Diskontogesellschaft" w sprawie spadku złotego. P. Urbig mówi o ostatnim załamaniu kursu złotego:

— Główna wina w tem niewygodnym poruszeniu spadkowem leży niewątpliwie w nieuczucie polskiego banku państwowego. (2) Polska zabezpieczenie w walucie i w złocie banków niemieckich, mianowicie „Diskontogesellschaft" w sprawie spadku złotego. P. Urbig mówi o ostatnim załamaniu kursu złotego: — Główna wina w tem niewygodnym poruszeniu spadkowem leży niewątpliwie w nieuczucie polskiego banku państwowego. (2) Polska zabezpieczenie w walucie i w złocie banków niemieckich, mianowicie „Diskontogesellschaft" w sprawie spadku złotego. P. Urbig mówi o ostatnim załamaniu kursu złotego:

— Główna wina w tem niewygodnym poruszeniu spadkowem leży niewątpliwie w nieuczucie polskiego banku państwowego. (2) Polska zabezpieczenie w walucie i w złocie banków niemieckich, mianowicie „Diskontogesellschaft" w sprawie spadku złotego. P. Urbig mówi o ostatnim załamaniu kursu złotego:

baśle franka z francuskimi frankami. Spekulujący na balseie złotego byłby wakułec tego w niebezpieczeństwie utraty wszystkiego. Jeśli jednak zostały zachserwowane w Gdańsku manipulacje niżkowe, to są one w związku z wymienionym powyżej niewystarczającym przydatem dewiz zupełnie możliwe. Nie idą one jednak wówczas na rachunek Niemiec, lecz na rachunek osiadłych w Gdańsku Polaków. Otre przepływy dewizowe rzędu warszawskiego przeszłyby zatem, aby cudzoziemcy zdobywali sobie siołotego dla celów spekulacji. W jakim stopniu polscy obywatele operują zgotem na giełdach zagranicznych, tego również nie należy pomijać, gdyż wszystkie osire przepisy dają się wkućci przełamać. Wygodnie jest dla nich, że sprzeczności zaniegają nieco Niemcy, i torajmy to zaleść, gdyż my za niekorzystny bi-

ANNUNCIER MORAWSKI O OPTANTACH.

PARYŻ 8.8. (Pat.) Agencja Havasa zamieszcza następujący wywiad swego korespondenta warszawskiego z p. ministrem spraw zagranicznych.

Sprawa optantów, która w dnach ostatnich nabiera tak silnego rozgłosu za granicą jest przez prasę niemiecką przedstawiana na ogół w sposób nieścisły, a ile nie tendencyjny. Należy przedewszystkiem stwierdzić, że nie chodzi tu bynajmniej o masowe wydalanie obywateli niemieckich i gromadzkich tylko o „obustronny wyjazd" oboj, który stosownie do ar. 91 traktatu wersalskiego dobrowolnie optowały na rzecz Polski, względnie Niemiec i obecnie w prawnej konsekwencji tego faktu winne miejsce swego zamieszkania przeskłać do kraju, na rzecz którego optowały. Problem optantów był przez kilka lat przedmiotem obrad między rządem polskim i niemieckim. Dzięki pośrednictwu Ligii Narodów ustatkował ostatecznie w dniu 30 sierpnia 1914 r. porozumienie pomiędzy obu rządami, przed podpisaniem konwencji wiedeńskiej na podstawie arbitrażu prof. Kaackebenke. Konwencja ta zrehabilitowała przez wybitnych prawników obu stron reguluje w sposób szczególny zarówno prawa optantów, jak i kwestje, w jakich warunkach, terminach wiani oni przemieść się do kraju, na rzecz którego optowali. Jest rzeczą oczywistą, że osoby, które optowały na rzecz drugiego państwa oświadczając tem samem, że pragną zerwać wszelkie stosunki z krajem, do którego dotychczas należały, co stwarzało równocześnie zobowiązanie przeniesienia swego miejsca zamieszkania. Zwykłe międzynarodowe zwazęce o ten sposób określają pojęcie optacji. W tym dochu też umuje sprawę optantów konwencja genuewska, która zagadnicie na reguluje w szeregu artykułach. Gdyby nie nakładała ona na optantów obowiązku przeniesienia swego miejsca zamieszkania, czy byłoby koniecznym i koniecznym wprowadzić do niej postanowienia, które powiadają: „Ukladające się strony zgadzają się, iż, w optacji, którzyby nie zastosowali się do obowiązku opuszczenia Polski w terminach przewidzianych w artykule niniejszym, będą mogli być oddawieni do granicy i oddani władzom niemieckim. W konwencji wiedeńskiej rząd polski starał się kwestje optantów uregulować we wszystkich szczegółach, aby wykluczyć późniejsze nieporozumienia w tej materji. Dzięki pojednawczemu stanowisku rządu polskiego, który w innych kwestjach dotyczących obywatelską pozostął na-

laos płatnicy Polski winy nie ponosimy. Tyle p. Urbig. Pismo berlińskie, podając to oświadczenie, zamierzało, jak samo dodaje zaprzeczć i twierdzenie kół polskich, że z tego z tym wypadkiem gieldowym powiadać polityczną zarządzenia niemieckie, wynikające z konfliktu gospodarczego obu krajów. O wierzdecie p. Urbiga bynajmniej jednak temu nie zaprzecza. Niewątpliwie spekulacja niemiecy nie potrafili zgrać na zniżkę złotego tak, jak niegdys grał na franku. Dlatego też atak na złotego zalał się po jednym dniu.

Niektóre uwagi p. Urbiga, jak np. o ujemości naszego bilansu płatniczego są niewątpliwie słuszne i dobrze u nas znane, ale właśnie Niemcy, a nie kto inny, przeskakiują nam w zbywaniu jednego z tych uszych najważniejszych artykułów wywozowych, t. j. węgi.

daleko idące ustępstwa porozumienie między obu rządami zostało osiągnięte w sposób odpowiadający zasadom polityki i sprawiedliwej między narodami. Po zawarciu i wejściu w życie konwencji rząd polski dożył wszelkich starań by została ona lojalnie w stosunku do rządu niemieckiego wykonana przystąpił przedewszystkiem do przygotowań mających na celu należyte przyjęcie optantów polskich, którzy obowiązyali być opuszczyć Niemcy.

Dążąc do ściślejszego wykonania konwencji rząd polski położył na przygotowanie przyjęcia swych optantów największy nacisk. Konwencja wiedeńska w art. 13 wyraźnie powiada: „Oba rządy dają wstępnym władzom stosowne polecenia, by o ile możności ułatwiano optantom samoemigrację. To też optanci polscy w liczbie kilku tysięcy osób powrócili do Polski w terminie przewidzianym przez konwencję. Dzięki należytym przygotowaniom poczynionym przez konsulaty polskie w Niemczech wladzom krajowym, oraz dzięki specjalnym wyznaczonym przez skarbnicuzom na wyjazd tych osób z Niemiec i przyjęcie ich w Polsce odbyło się w sposób tak spokojny, że przemieszczenie ich uszło jak się zdaje uwadze zagranicy. Niewiadomo jakie są powody, że optanci niemiecy którzy wjechali z Polski, znaleźli się w Niemczech w warunkach, które tak silnie poruszyły opinie publiczną.

Stwierdzam, że ze strony wladz polskich poczyniono wszelkie kroki, aby wyjazd tych osób możliwie ułatwić. Optanci, którzy wladze nie skoncumentowali w Pile, udali się tam dobrowolnie a wladze nasteż nie wywierali nacisku aby tam właśnie osoby te skierowano. Pragnąc, by przyjazd optantów przez Niemcy odbył się w równie dogodnych warunkach jak przemieszczenie optantów polska i Niemcy, rząd polski udzielił wszelkich udogodnień zwłaszcza osobom chorym i starym, którym pozostawiono daleko idącą wolność w wyborze formy wyjazdu.

Nie wątpię, zakończy minister Morawski, że również opinia niemiecka po lepszym zrozumieniu zagadnienia, o którym mowa, przyjdzie do przekonania, że rząd polski w lojalnym wykonaniu postanowień konwencji wiedeńskiej postępuje w stosunku do optantów niemieckich nawiąskach humanitarnie i w duchu pokojowego współzycia między sąsiadującymi ze sobą krajami.

ku do poprzedniej dekady, i osiągnął w wysokości 461 639 000 zł, to jest najmniejszą, jaką bank od września ub. r. posiadał w swoich wykazach miesiecznych. Wrazot obrotu biletów bankowych pociągają za sobą zmniejszenie rachunku żyrowych o 12 milionów złotych. Dług skarbu państwa wzrósł o 2715 złotych wskutek oddania Skarbowi Państwa nagromadzonego w kasach bankowych bilonu i biletów zdawkowych, które wyniosły więcej niż dzwulnole ustawowe 5 procent biletów bankowych będących w obiegu.

Zobowiązania w walucie zagranicznej wykazują w bilansie zwiększenie o 9 324 000 zł, nie jest to zwiększenie faktyczne, lecz tylko rachunkowe, które przy składowaniu powstało wskutek przesunięcia zobowiązań repertoriowych z inncyen pasywów do zobowiązań w walucie zagranicznej. Bilans wyszał przez to tylko na przejrzystość.

Echa śląskie.

Obecna sytuacja w przemyśle.

KATOWICE, 8. VIII (telefonem). Sytuacja w górnictwie i przemyśle zaczyna się powoli poprawiać. W kołenice rozgorzczenia wśród robotników zapowiadę wprowadzenia osmiodziesiętnego dnia pracy. Następcie węgiel górnolaski utraciwszy niemiecki rynek zbytu zdobywa sobie powoli nowe rynki europejskie i, jak wskazują dane statystyczne, eksport węgla górnośląskiego w tym miesiącu bardzo wzrósł. Również i krajowe rynki zaczynają się coraz więcej interesować produkcją Górnośląska.

Należy się spodziewać że obecnie długotrwale przesilenie w przemyśle wchodzi w stadium likwidacji.

Tragiczna śmierć.

KATOWICE, 8.8. (Telefonem). Na dziedzińcu „Higona" w Nowej Wsi zastrzelono świątki bierobawego Mikolaję Cypy. Śmierć nastąpiła wskutek zaccadzenia.

Odwołanie zawodów hiplicznych.

TARNOWSKIE GORY, 8.8. (Telefonem) Wskutek oberwania się chmuzy i wielkiego gradobicia zapowiedziane zawody hipliczne 3 pp. ulanów zostały w ostatniej chwili odwołane.

Znowu konfliktas hakatystycznego pisma.

KROLEWSKA HUTA, 8.8. (Telefonem). Władze żandar „Oberpostamtliche Kurier" został z polecenia wladz prokuratorskich skonsultowany za bezczelny i zachwały artykuł zielejcy pogardą dla urzędów naszego Państwa.

Zuchwałosc prasy niemieckiej na polskim Górnym Śląsku przechodzi już granice naszej cierpliwości.

Obwoławienie brzegów Wisły.

SOZALCZYNA, 8.8. (Telefonem) W Goczalowieckich, Zarzeczu i Zabrzegu zostanie obwoławna Wisła. Na roboty które wykonano wydział robot publicznych wódzostwie Śląskiem przeznaczono 250,000 zł.

Wrony i pociąg.

Zdarzalo się już w przeszcy Białowieckiej, iż pociąg idący do Hajdówki musiał przystawać w lesie albowiem zagrażał mu drogę żubr, rozmyślający na planie kolejowym o pogorzeniu się warunków zyciowych. Żubr stał i myślał—pociąg stał i czekał na decyzję władz. Wobec elektrycznej Montreux-Veytaux, do zatrzymania pociągu przyczyniły się wrony. Malżeństwo wronie zczarzone spacerem stadno, by wypocząć, na przewodnikach elektrycznych. Wynikiem tej siesty wroniej było krótkie opóźnienie pociągu na 15 minut. Ruch pociągów niegił drobnymi przestankami 3 godziny. Tak drobne wypadki stają się przysługą maszynym skutkiem.

Bilans Banku Polskiego.

WARSAWA, 8.8. (AW.) Bilans Banku Polskiego na d. 31 lipca wykazuje ubytek walut w wysokości 91 milionów złotych, co należy tłumaczyć nowem zapobieżowaniem rynku, które w wysokości 302 miliona, 941 tys. zł. osiągnęły miesiąc zytękc (212 miliona zł.) i trzymają od ówczego czasu na stałym prawie

poziomie z niewielkimi tylko różnicami. Na większy wzrost pożyczek (wzrosty 40 milionów 373 tys. złotych) wpłynęło w znacznej mierze porzyci udzielone na zropczanie z rząd polski w listopadzie osiągnęły sumę 12 452,000 tys. zł. Przewidywano na ulitno wzrost obiegów biletów bankowych był normalny, gdyż tylko 20 000 000 zł objęty w z-

FRANCJA W MAROKKU.

W Marokku odbywają się rzeczy, które będą miały duży wpływ na rozwój wypadków politycznych w Europie. Wódz Rifienów Abd-el Krim osiągnął to, że Francja i Hiszpania proponują mu zawarcie pokoju, a wśród warunków tego pokoju na pierwszym miejscu jest uznanie autonomicznego kraju pod rządami Abd-el-Krima.

Już samo wystąpienie dwóch państw europejskich z propozycją pokoju, a nie z ultimatum, poprzedzającym stanowcze uderzenie, jest dowodem bardzo daleko idącej ustepliwości, jeśli nie zgola słabości. Ustepliwść zaś ta, czy słabość nie wynika z sytuacji na placu boju, lecz z sytuacji wewnętrznej dwóch państw. Wojna marokańska, jeśli będzie przez Francję przegrana, to na froncie wewnętrznym, a nie na froncie zewnętrznym. Obawa przed komunistami, przed socialistami i przed radykalnym obozem, broniącym „praw człowieka”, powstrzymuje rząd francuski od mocnego uderzenia w Marokku i od przemieszczania właściwym językiem do wódz Rifienów.

Mówimy o „przegranie” bo za wypadek bardzo niepomyślny dla Francji uważałibyśmy musieli powstanie w Marokku formalnie autonomicznego, a faktycznie niezależnego państewka pod rządami Abd-el-Krima. Z państewka takiego może się zrobić Piemont północno-afrykański, a juź coninajmniej źródło ciągłych niepokojów dla Francji i Hiszpani. Stara zasada polityczna nakazuje niebezpieczeństwo niszczyć w zarodku, bo później, gdy się rozwinię, to często trudno już sobie z niem poradzić.

Przez układy z Abd-el-Krimem prestige Francji w Afryce Północnej ucierpił niewątpliwie, a to z kolei ułatwiła dalszą politykę śmiałości wodzów Beherów, który z pewnością ani politycznie, ani też wojskowo nie skapitulował, lecz będzie korzystał z dogodnych warunków, by się do nowych wystąpień przygotowywać. O tego śmiałości i przedsiębiorczości świadczy choćby to, że wysłałszy jego o warunki pokoju, udali się nie do skromnego pośrednika, jakiego mu wskazało, lecz zgłosili się do dyktatora hiszpańskiego gen. Primo de Rivery.

Układy z Abd-el-Krimem mają jeszcze inne, doniosłe znaczenie: otwierają sprawę równowagi politycznej nad morzem Śródziemnym. Wszak powstanie jakiegos nowego i wroju państwowego zmienia sytuację i daje powód innym państwom do zabrania głosu. Wypadek taki już zaszedł. Dziennik paryski „L'Information” donosi, że w rządzie włoskim panuje opinia, iż powołanie do życia autonomicznego państewka Rifienów zmienia układ śródziemnomorski i może być dokonane tylko przy udziale państw mających interesy nad morzem Śródziemnym.

Wochy uważnie się przyglądają wypadkom w Afryce Północnej i niewątpliwie skorzystają z pierwszej okazji, by zgłosić się do dyskusji, jako naród, mający aspiracje do stania się czynnikiem decydującym na morzu Śródziemnym. Polityka marokańska obecnego rządu

francuskiego otwiera im do tego drogę.

Warto też przy okazji przypomnieć, że w Marokku rozpoczął się cykl wydarzeń, który doprowadził do wielkiej wojny w r. 1914. Wszak zmiany w Marokku — usadowienie się tam na dobre Francuzów i Hiszpanów — stworzyły kryzys Trypoliński. Z zajęcia Trypolisu przez Włochy wynikała wojna włosko-turecka; z wojny tej wojna bałkańska, a wynik tych wojen stał się bezpośrednią przyczyną zażądań austriacko-serbskie. Po upływie sześciu lat od za-

kończenia wojny, zaczęły się znów od Marokka, a może skończyć będą niezwykłe. Nie chcemy się wdawać w przewidywanie, to jedno jest dla nas pewne, że losy pokoju światowego nie rozstrzygną się ani w Londynie, ani w Genewie w dyskusjach zasadniczych, w „skrawkach papieru”, w postaci paktów i protokołów, lecz że będą raczej zdecydowywane przez to, jaką będzie polityka Francji w stosunku do zagadnienia Afryki Północnej i do tego, jak się na tem nie rozwijają dalsze wypadki.

„ŻYDOWSKI KRYM” — IMPREZA REALNA.

„Ostatni „Nowy Dziennik” przynosi wiadomości o nowej fazie w międzynarodowej sprawie żydowskiej. Chodzi o t. zw. projekt krymski rządu bolszewickiego. Bolszewicy miażdżili — jak to już pisaliśmy — doprowadzając ludność żydowską do stanu bezradności, chcą przypisać im odpowiedzialność za ich wroki miłosierdy padli na — żydów. Nie należy się temu dziwić ze względu na pochodzenie „czwornych carów” Rosji i je bliższe z żydostwem międzynarodowym stosunki. Zasiarowali więc żydów bezradnie, ziemię na Krymie i od roku przynajmniej zaprzęśli ich do osiedlenia się. Obecnie — jak stwierdza „Nowy Dziennik” — projekt bolszewicki zaczyna wkraczać na tory realne. W jaki sposób? I tu zaczyna się prawdziwa sensacja!

Bolszewicy zgodzili się do żydów amerykańskich proponując finansowanie ich krymskiej „Imprii” p. p. Marshall, Warburg, Brown i ich przyjaciół — donosi „Nowy Dziennik” — zobowiązali się dostarczyć na ten cel 15 milionów dolarów. W ten więc sposób teraz już można zupełnie poważnie mówić o szansach kolonizacji żydowskiej na Krymie, przynajmniej, o ile chodzi o stronę finansową przedsięwzięcia.

Rzecz to naporozd dzwiała! Bo zwązany tylko! Kolonizacja Palestyny idzie oporem. Sionisi z trudem odbudowali „Jerozolimę dom” w Jerozolimie. Budują też w Jerozolimie, przy rządzie Jewish Agency wynosi zaledwie 3 miliony dolarów. W szczególności amerykańskie żydostwo bojkotuje odbudowę Palestyny, śląc wcale skłape kwoty na ten cel. A tu nagle na apel bolszewików, by stworzyć żydowską republikę na tym ziemie, miliardzyszy amerykańscy odpowiadają entuzjazmem i otwierają sumę pięć razy przewyższającą budżet Palestyny!.. To przecież dziwne naporozd!

Nie będziemy się jednak dziwić, gdy przy rozpatrywaniu tej sprawy zapomnimy, że mamy do czynienia z przedmiotem 20 w., gdyż natomiast weźmiemy pod uwagę światowe, niezaraz amerykańskie narodem cechy „żydowskiego patriotyzmu”. Narod żydowski, pozabawiony przywiązania do ziemi własnej, nie znający idealnej miłości ojczyzny (która wypełnia dzieje wszystkich „aryjskich narodów”), kierując się patriotyzmem wyrachowania, kupieckiego.

Nie trzeba się więc dziwić, gdy wyrachowani żydzi amerykańscy wolałi od Palestyny Krym, z jego wybornym położeniem geograficznym, które „republiki żydowskiej” pozwoli odgrywać rolę jednego wielkiego portu w stosunku do Rosji i w ten sposób dał masom żydowskim doskonałą sposobność do rozwinięcia pośrednictwa na wielką skalę!

Nie leką się nawet tego, na co zwraca uwagę „Wiener Morgenzeitung”, że — impreza krymska podnieśli ją do antysemityzmu w Rosji. Ziemię bowiem, które rząd moskiewski dał bezpłatnie żydom, są skonfiskowaną Ukrainą i Tatarom wielką własnością. Tym się je odebrało, by je oddać bezpłatnie żydom. Nie trzeba — pisze organ wiedeński — czekać upadku bolszewików, aż się zawlecie podziła „żydowska Krym”! Jeszcze za rządów bolszewików może się on zalać pod naporem tajonej nienawiści do żydów na Ukrainie p. p. Marshall i Brown wierzą w siły bolszewizmu i długie trwanie jego rządów!

Co do nas pomyśl skolonizowania Krymu przez żydów możemy powitać z przyjemnością! Byle tylko był realny! — Pokazuje się bowiem, że żydzi widzą potrzebę emigracji ze wschodniej Europy, nie upierają się przy Palestynie; gotowi i na Krym, by przedstawił „interes”. Projekt kolonizacji podziła się sympatycznym i żarliwym udziałem żydów, nie tylko i dlatego, że — rzadnie udania się go — można będzie liczyć na odpływ pewnej części żydów rosyjskich nawet i z Polski!

Byle tylko pp. Marshall i Brown dali owe 15 milionów dolarów! W każdym razie kongres sionistyczny w Wiedniu będzie miał nowy i ważny problem do rozwiązania.

Rząd rosyjski poświęcił dla celów kolonizacji żydowskiej na Krymie, nad brzegiem Morza Czarnego, w Chersoniu, na Białorusi i w okolicach Poltawy 127 tysięcy dziesięcin ziemi. Do 1 lipca wydatki na potrzeby kolonizacyjne wyniosły 2.167 tys. rubli. Z tego „Jednostka” udzieliła zapomogi w wysokości 120 tys. rub. Wedle obliczeń statystycznych urządzenie i utrzymanie rodziny wynosi 1.500 rub. Do 1 lipca br. zapisało się na kolonie 25 tys. rodzin. Wśród zapisanych many 30 proc. kupców, 30 proc. rzemieślników, 15 proc. robotników, reszta należy do zawodów wolnych.

która wazeliłmi środkami agitacji propagandy dążyłaby do uświadomienia ogółu obywateli polskich, że przedewszystkiem powinni i muszą kupować towary wyprodukowane w Polsce. Stawut Ligti jest już opracowany i wkrótce uzyska zatwierdzenie.

Odzwały Ligti czy Innei podobnej organizacji powstawać muszą wszędzie, akcja bowiem tylko wówczas przyniesie może pożądane wyniki, gdy stanie się możliwie powszechną.

Sklonni jesteśmy naogół do lekceważenia podobnych zamierzeń w nieuczynnym nieszymi, zgóry powątpiewając, czy akcja społeczna nie mając innej sankcji, jak opinia publiczna wydać może pożądane wyniki. A jednak przypominając, że w wielkiej w Warszawie Cieskiej „Narodowej Dywidji” powstał za cenę rękawiczek, których wykreśli się Czeski kąt długo, pół nie powstanie teatr. Skuteczność takiej sankcji, jak opinia publiczna, lekceważyć nie należy, trzeba tylko, aby opinia ta była doskonale jednolita i stanowcza. Gdyby każdy był zadowolony nabycia towaru zagranicznego na poziomie i wartościowym (parytetowym) odpowiadają Polsce z zastrasząca szybkością.

H. J.

413 milionów przejeżdżamy!

(Wysokocenne dewizy, które obok sztab kruszcowych złota stanowią również cenny czynnik utrzymania złota, na poziomie i wartościowym (parytetowym) odpowiadają Polsce z zastrasząca szybkością.)

W roku ubiegłym zagranicą przywiozła do nas towarów za 212 i pół miliona złotych więcej, niżli z Polski wzięła.

Główny przysłałmi przysył z zagranicy był koniecznością gospodarczą! Główny to były maszyny dla przemysłu lub włona, barwniki i t. p. surowce, których Polska nie produkuje.

Ale nie! To jest przewóz i to najszkodliwszy, bo luksusowy.

Wielkie domy kolonialne, sklepy gastronomiczne, restauracje, kulturalne, owocarnie, magazyny konfekcyjne, odzieżowe, rękawicznice, sklepy z zabawkami, naczyńiami kuchennymi i t. d. ba! nawet kwaciarnie — są zarucono wyrobami i produktami wiedeńskimi i paryskimi, niemieckimi, czeskim i polskim.

Jabłka, gruszki i śliwki świeże sprowadzamy aż z Ameryki. Świeżych owoców przywieziono do Polski w roku ubiegłym za 11 milionów złotych. Owoców suszonych i kompotów importowała zagranicą za 18 milionów złotych. Wśród nich: gruszki, rybak, śliwki, sardynki, picklingów, dososów, bomarów i t. p. — za 23 miliony. Win zagranicznych przywiliamy za trzy i pół miliona. Konserw mięsnych, kiełbas, paszтетów i paszтетików — za 32 i pół miliona.

Ogółem import tylko artykułów spożywczych i towarów, oczywiście, Polska mogłaby się obyć — wyniosł 200 milionów.

W bieżącym zaś roku w ciągu pierwszych pięciu miesięcy na luksusowe smakołyki z zagranicy wydała Polska 113 milionów.

Wszystko to nam jednak koniec. Sprawdziliśmy bowiem, że nasze kosztowne futra, obuwie, rękawiczki, teki, portle, bielizna, tkaniny wełniane i jedwabne, wszelką bieliznę, koronki, palta, jesionki, reglany, garniatury, kapelusze i t. p. wyrobki, które Polska sama produkuje!

Wszystko to w roku ubiegłym przeszło cztermi miliardami złotych.

Pieniądze te do Polski już nie wrócą.

Rozrzucony stał i życie nad stan, jakiego w żadnym państwie nie spotykamy! W tym stanie rzeczy nie można tylko zżyć więcej niezbędne.

Wszystko to, co mamy w kraju, lub to bez czego możemy się obejść winno mieć wstęp do Polski zakazany.

Rzecz za rządów będzie dopinano, by producent krajowy, woli od konieczności i z przyczyn, nie podbił cen i nie derł z konsumenta skóry.

Mobilizacja Japonii.

Zarząd Główny Związku Ziemia ogłosił dłuższą odcze, którą we wczorajszym numerze podajemy, w sprawie kryzysu kursu złotego. Kryzys ten zresztą szczególnie zdaje się mieć. Odcze zwraca się jednak w stronę polityczną i polityczną i w ogólnie — gospodarczą. W obu tych kierunkach działać należy jednocześnie, chcąc zażegnać niebezpieczeństwo.

O ile w pierwszym kierunku pole do działania ma przede wszystkim rząd i władze Banku Polskiego, to w kierunku drugim — usilnie — rządu będą o tyle tylko misli powołanie, o ile zostaną

poparte przez społeczeństwo. Odcze nawołuje do ograniczenia do minimum zapotrzebowania i spożycia wszelkich produktów zagranicznych. Wina, samochody, owoce zagraniczne, wszelkie przedmioty powinny być w chwili potrzeby wyłączone z obrotu i w zbraniach publicznych.

Odcze staowii dowodzi, że zdrowe basło samobrony społecznej przeciwko importowi zagranicznemu cieszyć się zaczyna coraz większą popularnością. Przed niedawnym czasem grono ludzi dobrej woli krają się około założenia Ligti. Niezapominaj — organizacji obywatelskiej,

chach samobójczych żydów w Zawierciu, natomiast w Będzinie stwierdzono kilka wypadków pomniejszenia zmysłów wśród drobnych kępców, którzy stagnacja podjęli w agencji.

Nagół na to wypadki zdarzają się rzadko i większość żydów zupełnie nie przejmie się kryzysem, gdy natomiast wśród społeczeństwa naszego niemal wszystkie warstwy odwołują dotychczasowej i jego skutki.

Amator mleka i nabiału.

(g) Przy ul. Brzozowickiej w Będzinie mieszka niejaki B. Sibielski, który do niedawna trudnił się sprzedażą w pociągach różnych smakowitoków.

Ponieważ tego rodzaju handel został zabroniony, Sibielski zamiast postarać się o zapomogę, jako bezrobotny, przeraził się do innej gałęzi, mianowicie nocną porą opróżniał przejeżdżające łurkami z towaru.

Zapomniał tylko, iż w sądziebolska policja nie lubi tego rodzaju „stranżakacji” i stara się na każdym kroku utrudniać taki proceder, to też ubiegł się o zlikwidowanie w krótkotrwale przedsiębiorstwo Sibielski.

Mianowicie w okolicznych wiosek wiadomości wiozą przedewszystkiem i nabiału na G. Siak. Sibielski, ukryty w bramie lub za wiegiem domu, niezacznie podkraść się do wozu, skąd niespodziewanie wyciągał napojki z przelotki.

Kiedy ubiegłej nocy wyciągnął z łurkami kilkanaście litrów mleka, smietany i nabiału, krasięz zauważyła siedząca na wozie wieśniaczka i wszczęła alarm.

Wkrótce zjawili się policja, Sibielski jednakże zdążył już zanieść kogo do domu, gdzie przesornie ukrył ko w piwnicy.

Niewiele to pomogło, gdyż policja na podstawie pewnych informacji po upływie godziny trafiła do Sibielskiego i zdobył odebrała. Przy sposobności znaleziono klucz do otwierania wagonów oraz walizkę, z posiadania której nie mógł się Sibielski wydłuzaczyć, to też zachodzi podejrzenie, iż Sibielski w czasach prowadzenia handlu w pociągach, uprawiał także kradzież podręcznych.

Pomyślnego kupca osadzono pod kluczem.

Tabela wygranych Loterii Państwowych

W pierwszym i drugim dniu ciąglenia piętej klasy państwowej loterii klasowej, główniejsze wygrane padły, jak następuje:

5 000 zł. nr. 18415.
2 000 zł. nr. 5508
1 000 zł. nr. 25371.
600 zł. nr. 45154.
400 zł. nr. 26247 40058.
300 zł. nr. 601 3665, 5896.
8163, 15607, 26257, 40604
Po 500 zł. nr. 2650, 3744 4198.
4010, 13343, 22546 24154 27810 28076.
31155 31843 31884 33791, 34386 34479.
35650, 40373 41044 41840 41930, 42478.
46405 40405, 40496 48349.
500 zł. nr. 6742 20886 35903 42711.
400 zł. nr. 18329 18656 24253 28861.
Po 300 zł. nr. 103 387 5480 8495
12450 14511 14541 16590 18425 18487.
1964 27994 30390 31195 34279 34823.
38231 39333 41451 45991 47582 48113.
48340 49354.

Drobny pożar.

(6) Wczoraj w południe wybuchł pożar w fabryce Chrząnowskiego w Sosnowcu przy ul. Leszno. Zapalił się mianowicie dach w zabudowaniach fabrycznych. Pożar był niewielki i nim przybyła straż, zdolano go ugasić.

OFIARY.

Bezimiennie P. T.-wo Czerw. Krzyża z. 4.

— Zł. 5 Bezimiennie na Instytut Przemysłowy.

Najnowsze żurnale mod
na sezon jesienno i zimowy 1925/6
w wielkim wyborze już nadeszły do firmy
M. LANDAU, Kraków, ul. Krzyża 2.

Posiedzenie Rady Miejskiej w Zawierciu.

Sprawa ławnika Dymeckiego. — Zatwierdzenie aktu kupna parceli budowlanej od braci Libermanów. — Ładna gospodarka w rzeźni miejskiej. — Koncesjonariusz rzeźni ciągnie kolosalne zyski. — Rada nad sprawą rzeźni przechodzi do porządku dziennego. — Farje letnie Rady Miejskiej i uświetnienie 6-letniej działalności nosisłem do... fotografii.

(f) Czwartkowe posiedzenie Rady Miejskiej należało do jednego z żywszych posiedzeń naszej Rady. Na salł wyjątkowo komplet radnych, bo aż 27. Magistrat, za wyjątkiem ławnika Dymeckiego także w komplecie. Udział publiczności liczny. Po odczytaniu przez przewodniczącego J. Głanowskiego korrespondencji oraz przyjęciu protokołu z ostatniego posiedzenia, przystąpiono do rozpatrzenia powtórnego sprawu ławnika Dymeckiego. Przewodniczący odczytuje pismo woiewództwa w tej sprawie, mocą którego p. wojewoda uchyla poprzednią uchwałę Rady Miejskiej, jako niezgodną z art. 29 i 34 przepisów o samorządzie miejskim oraz pociąga pod sąd powtórne rozpatrzenie sprawy. Imieniem klubu PPS radny Brykałski podtrzymał dawniejszy wniosek, jaki został w sprawie ławnika Dymeckiego złożony. Radny Brykałski, staje w obronie ławnika Dymeckiego, stwierdza, że winajęcie go nie jest tak wielką, jaką mu to przypisują, oraz uważa, że wskutek opuszczenia wzdziaru budowlanego przez p. Dymeckiego, gospodarka miejska poważnie na tem ucierpi, co już dasz daje się zauważyć przy brukowaniu ulic (?) Jednocześnie radny Brykałski stawia wniosek, by zamiechać drogę sądową przeciw ławnikowi Dymeckiemu, a natomiast o ile by sam dobrowolnie nie chciał poddać się do dymiaj wyrazić mu wolno nie odmówić. Radny Borenstajn stawia wniosek, by sprawę oddać powtórnie komisji do zbadania, oraz zasłaęną rady prawnika, czy nadzyska ławnika Dymeckiego rzeczywiście kwalifikują się do oddania pod sąd.

Przewodniczący przewodniczą glosowanie nad wnioskami i ostatecznie większość zyskuje wniosek PPS, z poprawką, iż sprawa o nadzyska ławnika Dymeckiego zostaje oddana do sądu, a ławnik Dymeki będzie mógł brać udział w oświetlaczach Magistratu za każdorazowym wynagrodzeniem od posiedzenia (7).

Następnie Rada jednogłośnie zatwierdziła akt kupna parceli budowlanej od br. Libermanów oraz udzieliła miesięcznego urlopu prezydentowi.

Na interpelację, dotyczącą otwarcia jak ważnej ulicy Zielonej oraz w sprawie domu dorowsanego miastu na ztyk gimnazjum przez p. Erbeę, odpowiedź

udzielił prezydent miasta. Co się tyczy otwarcia ulicy Zielonej—objaśnia p. prezydent—to właściwej jej dr. Lewenstein żąda zbyt wygórowanej sumy za ten teren, tak że Magistrat dać jej nie może; pozostaje więc jedynie droga wyłączenia, którą Magistrat rozoczał prowadzić. Co zaś do budynku przeznaczonego dla gimnazjum, to bezopiechnie opiekę nad tym budynkiem rozlicza Tow. „Szkoła Średnia”. Magistrat zaś ze swej strony czytał starania o uzyskanie funduszu na wykończenie domu i oddanie go do użytku publicznego. Zwracano się w tej sprawie do Min. W. K. i O. P. oraz o pożyczkę do Banku Gospodarstwa Krajowego, dotąd jednak zabiegie nie okazały się bezskuteczne.

Przewodniczący wadzi na porządek dzienny sprawę rzeźni. Radni Pochlebski odczytuje protokół komisji wyłonionej z poródy Rady do zbadania stosunków w rzeźni miejskiej. Jak stwierdzono protokolarne stan rzeźni miejskiej jest pierwotny. Magistrat nad rzeźnią nie rozlicza absolutnie żadnego nadzoru. Umowa z koncesjonariuszami jest tego rodzaju, że daje mu wszelkie prerogatywy i Magistrat jest całkowicie od koncesjonariusza uzależniony a nie na odwrót, tak był powinieli być.

Dalsze sprawy rzeźni referuje r. Brykałski, który przedstawia obraz zysków, jakie ciągnie koncesjonariusz z rzeźni, a które zostały zabrane z 18 miesięcy uzyskał czystą sumę 105 702 zł 27 gr. (i czyli osiąga miesięcznie czystego zysku 5 872 zł 35 gr. (!!!))

Po wysłuchaniu sprawozdania, wzywając wniosek r. P. P. S. by przejęć nad powższą sprawą do porządku dziennego i przekazać ją Magistratowi.

Przy poparcu żydów wniosek ten uzyskuje większość i na tem przewodniczący zamyka posiedzenie. Przed zamknięciem jednak posiedzenia przewodniczący oznajmia Radzie, że zamierza obecnie urządzić ferie letnie, oraz proponuje, by ku upamiętaniu 6-letniej działalności Rady, zrobić wspólną fotografię, co Rada przyjęła.

Postanowiono się zebrać w nadchodzącą niedzielę o godzinie 3-jej popoł. w salł Rady Miejskiej i uświetnić do 6-letnią działalność poświęćm do... fotografii.

GŁOSY PUBLICZNE.

Zapytania... pod adresem odpowiedniej władz.

Krakowski „Głos Narodu” w nr. 175 podaje następującą wiadomość: „Na interpelację jednego z posłów w sprawie działalności t. zw. „Polskiego Kościoła Narodowego” Ministerstwo spraw wewnętrznych nadesłało odpowiedź, w której między innymi pisze:

„Publiczne wykonywanie praktyk religijnych i publiczna agitacja za Kościołem Narodowym, jako społeczności religijnej w Państwie dotąd prawie niedozwane, są niedozwolone i wszelkie przekroczenia w tym kierunku będą surowo karane.”

Czy Huszno, zacytując sekcję pod Dąbrową na t. zw. „dziewiałym”, stosuje się do rozporządzenia ministerialnego? Byjomyj!

Agitacje na rzecz swojej sekty i za pomocą piama, które wydaje i za pomocą żywego słowa na „nabożeństwach”, które urządza. Czy jest publiczne. Hal Huszno pozwalał sobie nawet naśmiewać się, apławywać i kłócić nadużywać. Wiadomo, że sekta Huszny, jako szkodliwa dla Państwa i Kościoła, nie jest zalegająca. Urzędnikiem stanu cywilnego Huszno także nie jest. Na mocy

więc jakiego prawa sprawuje publiczne kult religijny i publiczne agitacje?

Huszno udaje lekarza i leczy chorych... chociaż szkół doktorskich nie kończył, ani chyba praktyki felczerskiej nie odbył. Na mocy więc jakiego prawa leczy? Czy dala już wolno każdemu leczyć? Odkładając to zaostrstwo i szarlatanę, zajmy miłośno uniwersyteckich katedr lekarskich?

Huszno pozwalał sobie w bliźnięcej sposób trawestować pacierz — tę wzniola i tradycyjną modlitwę rodzinną, domową, drogą każdemu katolickiemu sercu. Odbitkę tej zapożyczanej modlitwy różnózna agitatorzy po targach, jarmarkach, odpustach. Na mocy jakiego prawa wolno mu pisać i wygłaszać i szerzyć anarchizującą bezbożność w piśmie?

Społeczeństwo katolickie podrażnione w swoich uczuciach religijnych i oburzone patrzy na tę nieuczciwą i bezbożną Huszny i pyta: Działwie, dokąd to trwać będzie? Dość w Zagłębiu nędy i materialnej i moralnej! Dość wyrotoczeń hasell Czy potrzebna jeszcze bezbo-

żność? Czy anarchja religjno-moralna, propagowana za pomocą plimideł sekularskich, przyczyni się do powięzszego wzmocnienia Państwa?

Ka. A. Z.

Rynek pracy.

P. U. P. P. Sosnowiec.

W końcu ub. tygodnia ogólna liczba bezrobotnych na terenie P.U.P.P. w Sosnowcu wynosiła 15,010 osób, z czego skierowano 78, zapośredniczone 69, wolnych miejsc 103, poszukujących pracy uprawniającej do pobierania zasiłków z Funduszu Bezrobocia 3,363, poszukujących pracy uprawniającej do pobierania zasiłków z doraznej akcji państwowej 7,062. W okresie tym zwolniono 350 osób, przyjęto 26. Sytuacja na miejscowym rynku pracy w ub. tygodniu pogorzała się wskutek zwolnień, jakie nastąpiły w przemyśle węglowym.

Ogółem bezrobotnie w tygodniu tym zwiększyło się o 256 osób. Miejscowo kopalnie z powodu braku zbytu na węgiel ograniczają pracę do 2 dni w tygodniu, w związku z tem redukują robotników.

W tygodniu sprawozdawczym przy robotach publicznych w gminach wiejskich i miejskich było zatrudnionych ogółem 1,643 robotników, w porównaniu więc do ubiegłego miesiąca liczba ta zwiększyła się z powodu przyjęcia przez magistrat Będzina 25 robotników.

Ekspozytura P. U. P. P. Zawiercia.

W końcu ub. tygodnia ogólna liczba bezrobotnych na terenie Ekspozytury P. U. P. P. w Zawierciu wynosiła 9,008 osób, z czego skierowano 22, zapośredniczone 20, wolnych miejsc 2, poszukujących pracy uprawniającej do pobierania zasiłków z Funduszu bezrobocia 65, poszukujących pracy uprawniającej do pobierania zasiłków z doraznej akcji państwowej 1,492. Zwolniono w tym czasie 32 osoby, przyjęto 7.

Szkoły wyższe.

W Polsce posiadamy obecnie następujące państwowe szkoły wyższe: 1) Uniwersytet Jagielloński w Krakowie; 2) Uniwersytet w Łodzi; 3) uniwersytet w Warszawie; 4) uniwersytet w Poznaniu; 5) uniwersytet w Białymostku; 6) uniwersytet w Lublinie; 7) uniwersytet w Wilnie; 8) uniwersytet w Warszawie; 9) uniwersytet w Warszawie; 10) uniwersytet w Warszawie; 11) uniwersytet w Warszawie; 12) uniwersytet w Warszawie; 13) uniwersytet w Warszawie; 14) uniwersytet w Warszawie; 15) uniwersytet w Warszawie; 16) uniwersytet w Warszawie; 17) uniwersytet w Warszawie; 18) uniwersytet w Warszawie; 19) uniwersytet w Warszawie; 20) uniwersytet w Warszawie; 21) uniwersytet w Warszawie; 22) uniwersytet w Warszawie; 23) uniwersytet w Warszawie; 24) uniwersytet w Warszawie; 25) uniwersytet w Warszawie; 26) uniwersytet w Warszawie; 27) uniwersytet w Warszawie; 28) uniwersytet w Warszawie; 29) uniwersytet w Warszawie; 30) uniwersytet w Warszawie; 31) uniwersytet w Warszawie; 32) uniwersytet w Warszawie; 33) uniwersytet w Warszawie; 34) uniwersytet w Warszawie; 35) uniwersytet w Warszawie; 36) uniwersytet w Warszawie; 37) uniwersytet w Warszawie; 38) uniwersytet w Warszawie; 39) uniwersytet w Warszawie; 40) uniwersytet w Warszawie; 41) uniwersytet w Warszawie; 42) uniwersytet w Warszawie; 43) uniwersytet w Warszawie; 44) uniwersytet w Warszawie; 45) uniwersytet w Warszawie; 46) uniwersytet w Warszawie; 47) uniwersytet w Warszawie; 48) uniwersytet w Warszawie; 49) uniwersytet w Warszawie; 50) uniwersytet w Warszawie; 51) uniwersytet w Warszawie; 52) uniwersytet w Warszawie; 53) uniwersytet w Warszawie; 54) uniwersytet w Warszawie; 55) uniwersytet w Warszawie; 56) uniwersytet w Warszawie; 57) uniwersytet w Warszawie; 58) uniwersytet w Warszawie; 59) uniwersytet w Warszawie; 60) uniwersytet w Warszawie; 61) uniwersytet w Warszawie; 62) uniwersytet w Warszawie; 63) uniwersytet w Warszawie; 64) uniwersytet w Warszawie; 65) uniwersytet w Warszawie; 66) uniwersytet w Warszawie; 67) uniwersytet w Warszawie; 68) uniwersytet w Warszawie; 69) uniwersytet w Warszawie; 70) uniwersytet w Warszawie; 71) uniwersytet w Warszawie; 72) uniwersytet w Warszawie; 73) uniwersytet w Warszawie; 74) uniwersytet w Warszawie; 75) uniwersytet w Warszawie; 76) uniwersytet w Warszawie; 77) uniwersytet w Warszawie; 78) uniwersytet w Warszawie; 79) uniwersytet w Warszawie; 80) uniwersytet w Warszawie; 81) uniwersytet w Warszawie; 82) uniwersytet w Warszawie; 83) uniwersytet w Warszawie; 84) uniwersytet w Warszawie; 85) uniwersytet w Warszawie; 86) uniwersytet w Warszawie; 87) uniwersytet w Warszawie; 88) uniwersytet w Warszawie; 89) uniwersytet w Warszawie; 90) uniwersytet w Warszawie; 91) uniwersytet w Warszawie; 92) uniwersytet w Warszawie; 93) uniwersytet w Warszawie; 94) uniwersytet w Warszawie; 95) uniwersytet w Warszawie; 96) uniwersytet w Warszawie; 97) uniwersytet w Warszawie; 98) uniwersytet w Warszawie; 99) uniwersytet w Warszawie; 100) uniwersytet w Warszawie.

Popierajcie L. O. P. P.

Kronika Zawiercia.

Przerwanie pracy w tow. akc. „Zagłębie”.

(f) Onegdaj robotnicy tow. akc. „Zagłębie” na skutek nie wypłacenia im płac, przewalowali prac. Wobec zapewnienia dyrektora fabryki, że w najbliższym czasie zostanie im cała zaliczka wypłacona, praca we wszystkich oddziałach została podjęta.

Kradzież.

(f) W ubiegłym tygodniu niewiadomemu sprawcy skradziono w tow. akc. „Zawiercie” pas poważniejszej wartości. Za dopięciem czyści poszukiwanie policji.

Kronika Olkuska.

Czyby dalszy ciąg afery Głajtmannów?

Czynnicy „Iskry” przypominają sobie zapewne niedawną sprawę bankową firmy „Żelazo—Emalia” w Olkusku, której właścicielem: Głajtmannem i Szydłowskiemu ogłoszono upadłość, a następnie ich samych zaarrestowano. Sprawa ta zakończyła się zaospokaniem pretencji wierzyciela, fabryki „Silesia”, lecz pozostała w rodzinie Głajtmannów i wcale nieśmiało, twardzieli, że do całej afery przyczynił się podobny się Głajtmann—Apfelbaum, a mianowicie kupiec, a mieszkały również w Olkusku, rzekomo to, że nie otrzymał pomocy.

Onegdajsiacy posy Głajtmannowi i Apfelbaumu do póżna robili między sobą obrachunki, podczas których jeden z Głajtmannów miał podstępnie zabrać Apfelbaumowi wkład na 7 tys. zł, że w tym podpiem i zniszczyć Apfelbaumowi (żona i mąż) uczynili wielki krzyk i wybiegli na balkon z całym sił wzywając pomocy policji. Będąc na mieście posterki policyjne wnet przybyły na alarm (godz. 2 w nocy), lecz nie mogły się dostać do środka z powodu zamknięcia bram. Wreszcie po pewnym czasie udało się policji dostać do mieszkania i zbadać sprawę, polegającą na zarzuceniu mat. Apfelbaum, a wyperłaniem się wszystkiego Głajtmannowi. Rano nastąpiło niespokojne zaknięcie, nawet ówczesni członkowie Apfelbaum, że ta cała nocna sprawa została zatłwiona bardzo pomysłnie.

Wszystkich cleszy, że w znanej rozdziale Głajtmannów nastąpiło uspokojenie, może nie do niego, ale więcej cleszy będzie, gdy niepokójka ta rodzinna odpowie przed sądem za zaknięcie spokoju publicznego podczas snu mieszkańców całej niemal ulicy, który był pewny, że na miasto napadła horda łatańców.

Radykalny śródek.

Od pewnego czasu Olkuską porabawiony jest słoniny. Rzeźnicy tłumaczą ten objaw tem, że Magistrat nazaczył niską cenę za słoninę (2 zł. kg.), a wieprze podrożaly. Wobec tego Magistrat, a właściwie Komisja cenikowa była zmuszona od wzorczy cenę słoniny podnieść do 3 zł. za kg. Należy przypuszczać, że słonina w handlu teraz się pokaze.

Ta sama komisja cenikowa ustaliła cenik na inne tłuszcze oraz na chleb który potaniał; chleb 60 proc. — 38 gr., 70 proc. — 33 gr. kg., mięso wołowe zł. 1,20 baranina zł. 1,11, cielęcina 70 gr., schab, sopszka i polędwica zł. 2,50, sasio zł. 3, smalec zł. 3,20, kiełbasa zł. 2,40, kiełka past. zł. 2,80, zwiocz. 80 gr.

O słupy ogłoszeniowe.

Wobec przeprowadzenia do porządku nieprzykrych domów i obelzenia, właściciele tychże nie pozwalają na nalepienie ogłoszeń i afisz. I słuszenie, bowiem tego rodzaju upatrzenia ścian domów nie są estetyczne. Magistrat powinieli w pewnych punktach miasta postawić specjalne i ładne słupy ogłoszeniowe, gdyż sam najwięcej z nich będzie korzystał.

Czas odnowić prenumeratę „Iskry” na miesiąc sierpień.

Wyciąć i przesłać do Biblioteki Domu Polskiego w Warszawie Nowowiejska 27.

Kupon ulgowy „Iskry”.

Ja _____, czytelnik „Iskry” przelałem w dniu dzisiejszym do Biblioteki Domu Polskiego w Warszawie _____ gr _____ jako prenumeratę na kwartał _____
Książki proszę wysyłać pod adresem:
Imię i nazwisko _____
poczta _____
miejscowość _____ ulica _____ Nr. _____

ŻYCIE GOSPODARCZE. V-te Targi Wschodnie.

Przygotowania do tegorocznych Targów Wschodnich 15 września się uderza. W Łowiu od 5 do 15 września są w pełnym toku i już w chwili obecnej pozwalają przypuszczać, że wypadną one na poziomie stosunkowo wysokim i należyście zdołają spełnić swe zadania.

Kierownictwo Targów Wschodnich w roku bież. usiłuje nadać placówce iłwowskiemu charakteru czynnik, któryby wpłynął dodatnio na rozwlanie najważniejszego zagadnienia poltłwi góspodarze Państwa, a więc w pierwszym rzędzie przyczynił się do wzmocnienia wywozu do naprawienia bilansu handlowego Państwa.

Dla tego też mimo bardzo silnego wpływu złożonych warunków zagranicznych, kierownictwo Targów Wschodnich przeprowadza w tym względzie możliwie najdłuzszą selekcję i przyjmuje tylko zgłoszenia tych firm zagranicznych, których ekspedycja na gruncie polskim odpowiada bezpośrednio lub pośrednio naszym interesom gospodarczym. Poza zbiorowemi grupami francuską, rumuńską, węgierską i orientalną udział w wystawców zagranicznych w tegorocznych

Targach Wschodnich będzie też wzięli udział i zagranicy.

Niemniej — dzięki propozycje zagraniczne przeprowadzone przez czynników kierowniczych Targów Wschodnich spodziewany jest licny napływ kupców zagranicznego, który musi być wszczestośnie wywasykan przez nasze koła gospodarce dla nawązania nowych stosunków handlowych, przede wszystkim dla wzmocnienia eksportu polskiego.

Jeśli chodzi o zgłoszenia krajowe, to w chwili obecnej przedstawiają się one znacznie lepiej, niż w roku ubiegłym, wzmagaają się z dnia na dzień. Wszystkie niemal gatunki przemysłu polskiego będą też na tegorocznych Targach Wschodnich reprezentowane.

Na szczególną uwagę zasługują postanowione już wydawni udział wielkiego przemysłu górniczego, poczynione są kroki w kierunku pozyskania przemysłu włókienniczego.

Inne gatunki przemysłu zgłaszają się chętnie same. Organizacje kupieckie zapowiedziały liczne wywiezki.

Olbrzymia amerykańska wystawa światowa.

Z okazji 150-letniego jubileuszu proklamacji niezaleźności Stanów Zjedn. gotuje się Ameryka do wielkiej, międzynarodowej wystawy, która ma być otwarta i lipca r. przyszłego. Do wzięcia w niej udziału zaproszone zostają wszystkie kraje świata.

A że Amerykanie wszystko co robia — robią na ogromną skalę, więc i wystawa będzie wprost imponująca. Przewidzają, która zajmie budynki wystawowe, wyniesie olbrzymią płaszczyznę, liczącą 250 ha! Taką olbrzymia przedsięwzięcie nie jest jednak zbyt wielką, gdyż się zważy, iż organizacja wystawy spowodowała się napływem czterdziestu dwięciu mil. osób!

Zakończyła ta wystawa amerykańska z pewnością angielskie wystawy w Wembley. Kto wie nawet, czy jej projekt nie począł się z chęci rywalizacji Ameryki z

jej pierwotną macierzą. Będzie ta wystawa dumnym bilansem tego, co Ameryka zrobiła w ciągu 150 lat, to też należy się spodziewać istnych cudów, zwłaszcza z dziedzin techniki nowoczesnej. Najbardziej reprezentuje się prawdopodobnie dźiał sztuki, gdyż i ta dziedzina życia amerykańskiego jest wobec poziomu europejskiego dopiero w kolebie.

Na miejsce wystawy obrano Miasteczko. Zaszły też przypadek temu miasteczko w udziale dlatego, gdyż łączą się z niem wspomniane historyczne wielkiej wagi. Wszak tutaj ogłoszono 4 lipca 1776 niepodległość Stanów Zjed. Również w Filadelfii przyjęto w roku 1787 pierwszą konstytucję federacyjną.

Wystawa amerykańska będzie — jak widać z przygotowań — ósmym cudem świata.

Kronika gospodarcza.

Koncern Harrimana angażuje się w Rumunian i Polsce. Amerykańska grupa Harrimana, która niedawno zawarła układ z Rosją Sowiecką, w sprawie eksploatacji terenów złotodajnych we wschodniej Syberji, obecnie zawarła z niemieckim towarzystwem górniczym „Von Giesche Erbeo umowę prowizoryczną w sprawie wspólnej eksploatacji fabryk pod Katowicami i kopalni węgla na G. Śląsku.

Według przypuszczeń niemieckiego sfer gospodarczych, przedsiębiorstwo to przez przywdobienie kapitałów amerykańskich, odzyska swoje dawniejsze znaczenie.

Pierwszy transport węgla polskiego do Włoch. Dnia 5 sierpnia r. b. pierwszy transport polskiego węgla w kłód 2 po-

ciągów przejechał granicę włoską.

Nowy szary gazowy. Dnia 30 lipca r. b. na terenie drobnojękiego okręgu górniczego, w miejscowości Daszawa, został dowieziony nowy szary gazowy „Daszawa I”, którego produkcja na podstawie pobieżnej oceny, wynosi około 100 metrów sześciennych gazu na minutę. Produkcje uzyskano w głębokości 730,50 m. Należy zaznaczyć, że szary ten jest jednym z najwydatniejszych szarych w Polsce i jest własnością firmy „Gazolina” we Lwowie. Dowiezienie się tego niezwykle wydajnego szaryu gazowego dowodzi, że bogactwa gazu terenów daszawskich należą do największych w świecie.

Gielda warszawska.

Praga — 15,45
Włochy — 18,92
Belgia — 23,76
Szwajcaria — 101,20
Holandia — 209,45
Sztockholm — 140,35
Kopenhaga — 113,82
Christiana — 95,57

Ze sportu.

Komunikat oficjalny Sosnowieckiego Podokręgu K. Z. O. P. Nr. 12. (Sosnowiecki Podokrąg K. Z. O. P. Nr. Sosnowiec, Orla Nr. 4, telefon — Telefon Sekretariatu 6-99.)

1. Przyjęto rezygnację p. N. Kalkowskiego z mandatu członka Kierownictwa Sosnowieckiego Podokręgu.
2. Postanowiono zwrócić się ankieta do wszystkich klubów i towarzystw Sosnow. Podokręgu, z zapytaniem czy uczelnia za wskazane warunki nadzw. ogólnie zebranie.
3. Zawiadania się o przejściu do klasy B: T.K.O. „Swit” w Sosnowcu.
4. Wyznaczono zawody reprezentacji Sosnowca team A — team B w dniu 16 sierpnia r. b., wobec czego obowiązują zakaz gry w dniu tym na terenie Sosnowca.
5. Zniesiono suspensję z Zamojskiego Julianza K.K.S. „Ruch” oraz z Siatkarza z Czeladzkiego K.S. z dniem 4 b. m.
6. Przesunięto terminy rozgrywek o mistrzostwo pomiędzy R.T.S. Tur — Makabi z dn. 13. 9. na 12. 9. 25, oraz Makabi — Czeladzki K.S. z dnia 27. 9. na 8. 9. 25 r.
7. Zauspowiedowano: a) do czasu zgłoszenia się na poleczenie Kierownictwa Siwka Chaima oraz „Jaskółki” — kap. II drużyny z „Hakocho”, b) do czasu decyzji Kierownictwa po złożeniu zeznań u łącznika w Częstochowie Koszuszki i Goldszajdera z C.K.S. „Warta” w Częstochowie.
8. Ukarano: Bartona z Z. T. G. S. „Hakocho” — trzechmiesięczną dyskwalifikację za umyślnie kopanie graczy, oraz Bieleckiego z K.S. „Napród” — trzechmiesięczną dyskwalifikację za czynne znieważenie gracza na zawodach Hakocho—Napród.
9. Napomniemo: Fruchtweiga II z Z.T.G.S. Makabi za niesportowe zachowanie się na zawodach w dn. 11. 7. 25, oraz Z.T.G.S. Makabi za złą organizację zawodów tegoż dnia.

Wylosowano do dodatków w rozgrywkach „Hakocho” — Będzin — T.K.O. „Swit” Sosnowiec, 16/8 C.K.S. „Warta” Częstochowa — T.K.O. „Swit” Sosnow.

23/8 K.S. „Sosnowiec” — T.K.O. „Swit” Sosnow.

30/8 T.S. „Victoria” — T. K. O. „Swit” Sosnow.

13/1 T.K.O. „Swit” — K.S. „Sosnowiec”

20/9 T.K.O. „Swit” — T.S. „Victoria” Sosnowiec.

27/9 T.K.O. „Swit” — T.S. „Wiercilo”

4/10 T. K. O. „Swit” — Z. T. G. S. „Hakocho” Będzin.

11/10 T.K.O. „Swit” — K. S. „Zagłębianka”

8/10 T.K.O. „Swit” — Częstochowa K.S. „Warta” Częst.

25/10 T.S. „Wircinija” — T.K.O. „Swit” Sosnowiec.

2/11 K.S. „Zagłębianka” Będzin — T.K.O. „Swit” Sosnowianka.

Szkola tkacka w Zyrardowie.

Absolutny brak w Polsce szkół tkackich, skłonił przed kilku laty grupę ludzi do założenia w Zyrardowie rzemieślniczej szkoły tkackiej, zadanem której byłoby kształcenie średnich i ubrycznych, a więc majstrów, kierowników mniejszych działów i t. p.

Szkola ta prosperuje jak dotąd bardzo dobrze, oparta jest ona bowiem na subsydium rządowem, lokal, urzędzenia i utensylja otrzymuje od Zakładów Zyrardawskich, które dołąkano rozumiejąc potrzebę dostarczenia krajowi ubrycznych sił, popierają i opiekują się szkoła.

Po dwuletnim bezpłatnym kursie uczeni, wychowankowie szkoły mieli zapewnić dalszą praktykę w fabryce. Obecnie rozpoczęto przyjmowanie podaj na nowy rok szkolny. Od kandydatów wymagane jest ukończenie 6—7 klas szkoły powszechnej, lub 3—4 klas szkoły szesnastoletniej w tym zakresie zdawać mianowicie egzamin z języka polskiego i rachunku.

Egzaminowy odbędzie się w dn. 28 i 30 b. m.

Od wtorku 4 sierpnia i dni następane Najpiękniejsza produkcja roku bież. Najwspanialszy film sezonu!

„Romans królewski”

w 10 ciału pięcioletnich aktach, w rol. głównej: Ursula i piękni Alice Taty [partnery] urodziny hiszpan Roman Nowarow,

List z Zakopanego.

Sypiąc i ciężko dysząc, dojeżdża pociąg do Zakopanego. Deszcz sietczy w szyby, wiatr harcuje przez szpary. — Haj! ozełiło się... Wczora jeszcze była pogodą jak lustro. Przypomina się mi wierz, zdaje się Anuska: i szumi deszcz, i świszcze wiatr, i Głozniel się potole gotowa. Na szczytach Tatr, w dolinach Tatr Mrok szary i ciemny. — Od rana tak zlewa, a już woda i snopy poniosła — nerzeka zatroskana gazda. — Haj! Przywzórzył mi drugi gazda, pyknął dwa razy łajką i szdrze...

Wyglądam przez okno. Przez smugi deszczowe nie widać gór. Deszcz leje i leje...

Na dworcu zakopiańskim zachodzę do biura informacyjnego. — W którym hotelu znaleźć na dwa dni pokój? — E, gdzież, teraz nie znajduje. Prawdziw Szexa latni w całej pełni, cdy się skończy będzie łatwo o obiekację. Dłóż i panisłuje pensjonatowa mała pełna gości, żądna z nich nie wychodzi na dworzec, by spojrzeć melancholicznie na przyjeżdżających, żądna im uśmiechnie się tym słodkim i grzecznym uśmiechem, w którym powiediano Jedynym tchem: — U mnie, pokoje z komfortem, trzy razy dziennie posiłek, amaszny i obfity i t. d.

Kto to jest z moich znajomych? Przerucam listę gości i przypadkiem znajduję między znajomymi, ile sąsiadów z Zagłębia. Jeśli tak strzętanie stuknie się nazwiska wyjeżdżających zagranicę, to czeremby nie napisać, kto przyjechał do Zakopanego z Zagłębia. Proporcje Wyższonowe zostaną w tej listce te same, więc o cóż chodzi?

Ano przyjechali tu z naszego Zagłębia od 22—28 lipca — by nie ubliżyć godności oddychających tatarskim powietrzem osób, niech będzie alfabetycznie: Ajzelman Łaja z Będzina (pensjonat „Bocian”), Baron Symonjan z Sosnowca, Benzelowa Teresa S., Bor-

chowski Wolf S., Bruknerówna Dora B., Cembryziński Antoni S., Czerwiński Zdzisław z Zawiercia, Derolt Marcel S., Ka Roman Dębicki, K. Engler, Ger Genia B., Eckstein Salomea B., Glanzer Feiszel B., Krzemiński Bogdan B., Łapecki Bogdan B., Łukowska Fran S., Łukowska Maria Z., Łukowska Józefa S., Malotówna Eugenia S., Matuszewska Teresa S., Mejsanek Dorota S., Moczowski Antoni S., Morowina Wład, z żoną S., Matuszewska Janina z Dąbrowy, Muszyński Leon B., Pergerich Tobiasz B., Plesner Rylka z rodz. S., Rzeźniński Stan. z Grodzka, Radoszewska Eug. S., Rakozyski Natan S., Refska Eug. S., Rosenkerdowa Helena B., Szatałowa Bielma B., Sztepańska Sabina Z., Stolarzki Zdz. S., Siedziński Zdzisław z rodz. S., Sturmer Guca B., Strzelczyk Franciszek B., Sercaz Maurycy B., Stępiecki Rachela B., Wajnsza Aleksander S., Wajnsbordowna J. B., Włodarczyk Antoni B., Zakawańska Helena S., Zakrzewska Sabina D., Zakrzewska B. i Leontyna S., Zilberstein Stan. S.

Nie myślałem nigdy, że aż tyle osób z Zagłębia ścigać do Zakopanego.

Budzę się i wyglądam na świat. Jeszcze od wczoraj szumi mi w uszach wiewa, a dziś tak słonecznie dzień się zaczyna.

Pięknie tu i rzecko, a nie drogo. Ceny w restauracjach o 30 proc. niższe niż w naszej Warszawskiej czy Zaczisu. Nie skądali to?

Ruch dość duży. Wieczorem gromadzi się cała społeczność na balkonach i restauracjach. Wrzawy i piski jest tu wtedy co niemiara. Podochocno Heleny i Jagienki, z domu Rozencwałaj, tańcza, modne łamaćca, a późno nocą, gdy kałężcy wychyli się z poza Giewontu, śpiewają, w tym stopniu sentymentalnie co i fałszywie: Idźmy, idźmy do ołtarza, Ledwie ukrocy — Wyplakujcie, wyplakujcie Swo słońce ocy...

Późno w noc wracając do domu leży Karbowski wywijaj buńczucznie cłupaję i mrucał pod nosem — ocbi i mamił się — że sama melodię, która w nim wazwiałe, fibry roznamiętła — i westchnął wrzeszcze: — Uj! to Zakopane...

mp.

REGATY W GDYNI.

Gdynia przybrała odświeżony charakter. Na molo, na dachach modnych hoteli i chat rybackich, na drzewach nawet łopoczą flagi Rozłitlej. Nad brzegiem morza girlandy zieleni i marynarskie znaki sygnałowe rozwieszane długimi szeregiem! Parę okrętów wojzkowych rozmarszowanych tu i owadze dopłynia całofoi obrazu.

Pomocydz tem wszystkim przewiła się tłum widów, przybyłych na święto regat, bo nad morzem regaty są prawdziwym świętem.

Nad brzegiem, na tarasie jednej z cukielni, zasiadł komitet regat, wydając ostateczne dyspozycje. Wszędzie kręca się ruchliwi marynarze. Na morzu ustawiono w obrzeżnie półkołce okręty wojenne: na lewo „Mewa”, dalej „Urus”, jeszcze dalej ledwo widoczna „Iskorka”, na prawo „Ryblwa” i „Podobianino”. W środku komandor „Komendant Piłsu doty” i „General Helte”. Krąg ten stanowi trasę biegów, improgowizwaną tor wyścigowy dla łodzi żaglowych. Zbliża się chwila rozpoczęcia regat. Komendant dyktuje kpt. Durak. kierownik techniczny regat ilustruje jeszcze raz każdy szczegół i odbywa ostatnią gorączkową naradę sztabierem, komandorem Zajązkowskim.

O godz. 1 i pół pada strzał armatni zawiastujący rozpoczęcie regat. Od strony portu wojennego ukazuje się kilka łodzi marynarskich. Załogi ich wlostrują walcząc do updłego o palmę pierwszeństwa. Sternicy głośnym krzykiem zachęcają do dalszych wysiłków. Wrzeszcze je-

dna z łodzi wysuwa się zdecydowanie i wśród setek braw dodaje mety.

Z kolei idą rybackie łodzie żaglowe male, niepozorne, które jednak zwycięsko umleją oprócz sił burzom. Złowate, polatane żagle, wydełe silym wiatrem porychają chyżo stacelką do ustronionej mety. A nagroda nie byle jaka, 100 funtów coli i cukru, lub maś. Łodzie rybackie mają duży drogę maszyną okrążyć półkołce okrętów.

Tymczasem huk działa oznajmia dalsze zawody. Suną szóstki wiosłowe marynarki wojennej, za nimi wlewo wojzkowego yacht-klubu polem zawody pływackie pań na 200 metrów, bieg wielkich żaglowek rybackich, wędki pływackie pań na 500 i 1000 metrów, bieg kałaków i wlewa, wlewa łonch.

Zebrał obserwując z zaciekawieniem poszczególne etapy regat, nie szczędząc słowa uznaia i głośnych braw.

Do godz. 6.00 dot. i dot, zabrał się komitet w składzie: pu. dowódcy Joty, komandora Uruga, dyr. Ligi Mor. i Rzecz. komandora Platla, komandorostwa Ajznieczów, kpt. Szmidt, plk. Krzyżanowskiego, komandora Zajązkowskiego, kpt. Durakiego, Wańkowskiego, Zebereckiego, kapitana portu w Gdyni Zaleskiego i in. Nastąpiło uroczyste rozdanie nagród zwycięzcom. Piękny posiłek z brzozi, dar francuskiego ministerium marynarki zdobyła osada żaglowki marynarki wojennej, Zetony, sół, maśca, cukier — asynowity cenne dla rybaków trofea.

Zawodom przyglądało się wiele osobliotoci ze świata politycznego z mini-

strem rolnictwa p. Janickim i admirałem francuskim Jollivet na czele.

P. S. Regaty organizował gdyński oddział Ligi Morskiej i Rybackiej przy pomocy centrali z Warszawy.

Stefan K.

Z sali sądowej.

Na ostatnim posiedzeniu Sąd Okręgowy w Sosnowcu w trybie uproszczonym rozpoznawał między innymi następujące sprawy:

Nie udało mu się. Dnia 22 lutego 1925 r. Jan Grzybowski 122 zam. w Maczkuh, udawał się do lasu na kol. „Cieśle”, po drzewo wapię do miarzenia sztygare Jana Jelenka w celu zapalenia papierosa. Nieastawizy jednak nikogo w mieszkaniu — które było otwarte, zagospodarował się sam, pakując wszystko co miało jakakolwiek wartość, a więc garderobę, podciel, obuwie itp. do tłumoka. Tymk ten zabrał z sobą i sprzedał handlowcom. Sąd za wną gospodarke w cudzych mieszkaniach skazał Grzybowskiego na rok więzienia.

Pechowy „dolinlarz”. Znany na bruku radomstwowkim kieszonkowiec Szmul Winkler 12 powodowany niepewnodzeniem przybył do Sosnowca w celu zowycia łatwego zarobku. Jednak i tu szczęście nie dopadło mu, bowiem przy pierwszej kradzieży kieszonkowej u szkodze Bacl Cukierfeld zam w Sosnowcu, został schwytany i oddany w ręce sprawiedliwości.

Sąd mając na względzie, iż Winkler był już kilkakrotnie karany za podobne występy — skazał go na rok więzienia.

Wyrodny syn. Aleksander Pilarz 1, 31, zam. na kol. Kaawera, posprzechawizy się ze swa matką na ile majątkowem, uduarył ją kilka razy kłaczem, za co został skazany 3 miesiące więzienia z zawieszaniem wykonania kary na przeciąg dwóch lat.

Awanturnica trójka. Ulica Towarowa w Sosnowcu jak szczywał obijato w częste awantury pijackie. W dniu 31 maja b. r. podobną awanturę wywołał zamieszkały na tejże ulicy Piotr Grabizna. Zawiezany w celu uspokojenia awanturującego się Grabizny paster. Koldziejczyk unowolną zaprowadzić go do komisariatu.

W tem wybiłgu z domu żona Grabizny—Marja, oraz Helena Krawczyńska i rzuciły się na post. Kołoz dziejczyka, godząc weń pięściami, kamieniami, kłaczami oraz zrywając mu butramieniki. Dopiero przybyła pomoc ułonięczyła awanturniczkę trójkę, oddając winnych w ręce sprawiedliwości.

Sąd skazał każdego z awanturujących się na trzy tygodnie więzienia.

KONKURS.

Rada Szkolna Powiatowa powiatu Będzińskiego ogłasza niniejszem konkurs na posadę kierownika 7-mio klasowej szkoły powszechnej w Zagórzu, (gm. Zagóra, pow. Będziński).

Podania w dokumetowanej uprząż się składają w Inspekcji Szkolnej w Sosnowcu do dnia 12 września b. r.

Do konkursu mogą stanąć petenci tylko z pełno mi kwalifikacjami i z dłuższą praktyką szkolną. Pierwszeństwo mają kandydaci z wyższym wykształceniem.

Rada Szkolna Powiatowa Powiatu Będzińskiego.
Prezes R. HERMAN.

Ostrzeżenie.

Ostrzegamy niniejszem Sz. Kijentów szczególnie Zawiercia i okolice, 12 p. E. Wi-dowski i p. Pawlikowski nie są naszymi inkasentami! nie mają prawa pobierania rat na nasz rachunek.

S. I. S. BLITZ
Przedsiębiorstwo maszyn do wyciścia i rowerów
w Katowicach, Mieleckiego 8.

Lucja Lisienko

wyjechała z mężem do Rosji w roku 1914 i nie daje żadnej wiadomości.

Do by co o niej wiedział! proszony jest zwrócić informacje, albowy: Jadwigi Wojsa, Sosnowiec. Piłsudskiego 86. 5270

„Sewarskiarskie norzkie ziela”

(z kognitkiem)

zakończone składają faszkoje organów trawienia.

idealny środek przy zaparciach i przeciwko otyłości, 4319

Sprzedają apteki i składki apteczne.

S. MITELMAN

osiadł w Dąbrowie Górni.
przy ul. 3-go Maja 18,
Przyjmują chorych od goda 3—6 popoł.

Magistrat m. Czeladzi

podaje do ogólnej wiadomości,

że ze względu na budowę ulicy Bytomskiej na przeszerzeni od Magistratu do mostu na Blynicy objazd autami od Będzina za Górny Śląsk jest ulicami: Modrzewjską, Krzywa, Miłowicką i koło kopalni Saturna.

Magistrat m. Czeladzi.

UWAGA!!!

W celach oszczędnościowych abyły wypuszczenia na rynek pastę „MARY” w dużych puszkach, znana w handlu pod nr. 4 „MARY” nr. 4 zawiera 7 puszek mlych i kosztuje 80 Ktozcy w sprzedaży 4221

Fabryka „MARY”
Warszawa, Dajlona 48.
Telefon 293-51

